

Dr. Sebastian Painadath, SJ

KORIZMENE MEDITACIJE O GLAVNIM SASTAVNICAMA
KRŠĆANSKOG RAZUMIJEVANJA BOGA

Prijevod s njemačkog jezika: prof. Stjepan Lončarić

7. BOG PO NAMA

Tko vrši djela ljubavi prema bližnjemu, sudjeluje u ljubavi – preobrazbi svijeta po Bogu.

„Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio!“ (Iv 15,12). Ovogodišnje korizmene meditacije osvrnule su se na temeljne elemente kršćanske vjere. Plod vjere u Isusa Krista jest iskustvo preobražujuće prisutnosti Božje u nama i oko nas. Ali čime se gradi život koji iz toga nastaje? Ljubavlju. „Ta sav je zakon ispunjen u jednoj jedinoj riječi, u ovoj: *Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga*“ (Gal, 5,14). Etički, ljubav je krepost, dakle nešto što *trebamo* činiti. S gledišta mistike ljubav je milost koju sa zahvalnošću primamo.

S gledišta razuma ljubav je stvar osjećaja. Ona otvara odnos između *ja* i *ti*. *Ja* je subjekt ljubavi. Ali u dubljoj spoznaji može se prepoznati da ljubav nije nešto što mi proizvodimo, nego je to snaga koju primamo, kozmička energija iz božanskog izvora. Ljubav sve povezuje i preobražava. Mi primamo milosnu struju ljubavi, ali ne proizvodimo je. Tako *ja* zapravo nisam subjekt koji ljubi. Naprotiv, kao antena primam Božje vibracije. Srce je kao posuda koja daje mjesto Duhu. „Ta ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan!“ (Rim 5,5).

„Bog je ljubav“ (1 Iv 4,8). To je jedna od temeljnih spoznaja kršćanske mistike. Iz toga slijedi: „Tko ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu“ (1 Iv 4,16). Tako čin slijedi bitak. Djelovanje nastaje iz spoznaje. Djelo je plod milosti. Rast se događa u propustljivosti. Nenavezanost na *ja* i unutarnje probuđenje pravoga sebe, istinskoga *ja*, temeljni su preduvjeti prave ljubavi. Isusovu zapovijed ljubavi prema bližnjemu mogli bismo protumačiti ovako: Ljubi bližnjega svojega kao svoje – istinsko – sebstvo, ja (usp. Mt 22,39). Zapravo se uopće ne može reći: „Ja te volim.“ Riječ je o tome da struji ljubavi Božjega Duha dopustimo da nas, *mene* i *tebe*, ona u dubini poveže i preobrazi. Zato je Isus iskustvo Božje ljubavi postavio kao temelj međuljudske ljubavi. „I ljubav je njegova u nama savršena“ (1 Iv 4,12).

Kršćansku ljubav prema bližnjemu kao konzekvenciju vjere trebamo razumjeti u svjetlu mistike. Isus nam je naložio: „Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio!“ (Iv 15,12). Ne misli se na oponašanje Isusa, nego na mistično iskustvo prisutnosti Isusova Duha u srcu, iscjeljujuću struju ljubavi. Isus to objašnjava slikom trsa i vinove loze. Loze povezuje i sjedinjuje sok koji iz Božjega izvora, trsa, protječe kroz trs i dalje. Ljubav je struja milosti koju mi primamo. Bog po nama ljubavlju preobražava slomljeni i napukli svijet. Zato je Majka Terezija svaki dan molila: „Gospodine, daj da budemo dostojni služiti svojoj subraći koja žive u siromaštvu i gladi.“

Meditacija:

S pomoću simbolike trsa i loze gledam prema unutra (Iv 15,1–17) i osjećam kako struja Božje ljubavi produbljuje i preobražava moje ophođenje prema ljudima i druženje s njima.

